

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4 У. 7734/13
25.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ићац, председника већа, Весне Лазаревић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Жалбене комисије Владе, ради поништаја решења туженог број: 120-01-102/2013-01 од 10.04.2013. године, у предмету радног односа - одређивање коефицијента за обрачун плате, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.12.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда 20 У. 6591/11 од 08.02.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе број: ... од 03.01.2007. године, којим решењем је, ставом 1. диспозитива, тужиоцу, државном службенику у Министарству финансија - Пореској управи, Регионалном центру Београд, Филијали Смедеревска Паланка, Одсеку за канцеларијску контролу, распоређеном на радном месту виши порески инспектор канцеларијске контроле у звању саветника, одређена VIII платна група, I разред и висина коефицијента од 2,53 почев од 01.01.2007. године. Ставом 2. диспозитива је одређено да државни службеник задржава плату коју је имао до 01.01.2007. године (обрачунату без минулог рада), уколико је његова основана плата од 01.01.2007. године мања од плате коју је именовани имао до 01.01.2007. године

(обрачуната без минулог рада), све док његова основана плата не достигне плату применом одредаба Закона о платама државних службеника и намештеника, а ставом 3. диспозитива је одређено да државни службеник има право на додатак на основну плату у висини од 0,4 %, за сваку навршену годину рада у радном односу (минули рад).

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.05.2013. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог из свих законом прописаних разлога наводећи да другостепени орган и у трећем поновном поступку није ценио чињеницу да је тужилац на дан 12.12.2006. године на Економском факултету у Београду одбранио магистарску тезу под насловом "Планирање, контрола и ревизија јавних прихода" што би са знањем и искуством тужиоца од 26 година у Пореској управи условило да тужиоцу припада друго звање, односно платна група и виши коефицијент, односно да је требало поступити у складу са чланом 140. Закона о државним службеницима, те решити о његовим правима и обавезама у погледу тачног звања, а с обзиром на нове чињенице - специјалистичко звање и искуство, те онда применити Закона о платама државних службеника и намештеника. Даље је истакао да је на дан доношења решења 03.01.2007. године имао завршен факултет, магистарске студије, био самосталан у раду, што значи да испуњава услове из члана 37. Закона о државним службеницима. Указао је да је првостепени орган, који је на дан доношења свог решења имао сазнања о одбрањеној магистарској тези тужиоца, требало као претходно питање да реши звање тужиоца, а то је најмање звање самосталног саветника, а тек затим да одреди платну групу и коефицијент, с тим да би тужиоцу припадала VII платна група и виши коефицијент од одређеног, а што је потом као претходно питање пропустио да реши и другостепени орган. Предложио је да суд у складу са чланом 43. став 1. и чланом 70. став 1. Закона о управним споровима тужбу уважи, оспорено решење поништи и одреди тужиоцу звање самосталног саветника VII платне групе, I платни разред са висином коефицијента од 3,16 почев од 01.01.2007. године.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очиглено не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост

оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне стари, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган, када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа, налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово стога што из стања у списима и разложима образложења оспореног решења произлази да је решењем Пореске управе Министарства финансија Републике Србије број: ... од 25.07.2006. године тужилац применом одредбе члана 148. став 5. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству финансија - Пореској управи распоређен на радно место - Виши порески инспектор канцеларијске контроле у звању саветник, са чиме у вези је потом решењем истог органа број: ... од 03.01.2007. године о одређивању коефицијента тужиоцу одређена VIII платна група, I разред са висином коефицијента од 2,53 почев од 01.01.2007. године, а против ког решења је тужилац изјавио жалбу наводећи да му припада платна група са вишим коефицијентом јер је дана 12.12.2006. године на Економском факултету у Београду одбранио магистарску тезу под насловом "Планирање, контрола и ревизија јавних прихода", што би са знањем и искуством од 26 година у Пореској управи условило друго звање, односно платну групу са вишим коефицијентом, о којој жалби тужиоца је тужени орган одлучио оспореним решењем.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о платама државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС" бр. 62/06, 115/06), је прописано да се коефицијенти за положаје и извршилачка радна места одређују тиме што се сваки положај и свако извршилачко радно место сврстава у једну од 13 платних група, док је ставом 2. прописано да се положаји сврставају у платне групе од I - V, а извршилачка радна места у платне групе од VI - XIII. Одредбом члана 11. истог Закона је прописано да се извршилачко радно место сврстава у платну групу која одговара звању у којој је разврстано. Одредбом члана 12. овог Закона, ставом 1. је прописано да у свакој платној групи у коју су сврстана извршилачка радна места постоји VIII платних разреда, а ставом 2. да платни разреди изражавају напредовање на истом извршилачком радном месту под условима који су одређени овим законом. Одредбом члана 13. наведеног

Закона је прописано ставом 1. да се коефицијент за положај одређује према платној групи у којој се налази положај, док је ставом 2. овог члана прописано да се коефицијент за извршилачко радно место одређује према платном разреду платне групе у којој се налази извршилачко радно место, с тим да је, према ставу 3. истог члана за назив звања: саветник прописана VIII платна група у којој I платни разред носи коефицијент: 2,53.

Одредбом члана 14. овог Закона је прописано, ставом 1. да се коефицијент одређује решењем, а ставом 2. да се решењем о коефицијенту одређује платна група у којој се налази радно место, број платног разреда и висина коефицијента који сагласно одредби члана 15. став 1. Закона одређује руководиоца државног органа, односно лице или тело које је одређено посебним прописом.

Одредбом члана 53. став 1. тачка 2. истог Закона је прописано да се од 01. јануара 2007. године коефицијенти одређују државним службеницима на извршилачким радним местима-према I платном разреду платне групе у којој се налази њихово радно место.

Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места Министарства финансија-Пореске управе 08 број: 110-00-131/6-2006 од 30.06.2006. године под редним бројем 455 одређен је опис послова за радно место вишег пореског инспектора канцеларијске контроле, потребни услови, број извршилаца и разврставање у звање: Саветник.

Полазећи од цитираних одредби Закона о платама државних службеника и намештеника, те Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места Министарства финансија-Пореске управе, а имајући у виду да је тужилац решењем Министарства финансија-Пореске управе од 25.07.2006. године распоређен на радно место вишег пореског инспектора канцеларијске контроле са звањем саветник, које решење о распоређивању тужиоца је коначно, то је тужени орган правилно оценио да је првостепени орган правилно примењујући цитиране одредбе Закона и Правилника и ожалбеним решењем о одређивању коефицијента од 03.01.2007. године правилно извршио сврставање извршилачког радног места у звање саветник (на које је тужилац распоређен), у VIII платну групу, I разред и одредио висину коефицијента од 2,53 почев од 01.01.2007. године.

Стога је по оцени Управног суда правилно одлучио тужени орган када је

одбио тужиочеву жалбу поднету против првостепеног решења и донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, правилном применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), дајући за своју одлуку јасне и на закону засноване разлоге које у свему, као довољне, прихвата и овај суд.

Нису основани наводи тужбе да су првостепени и другостепени орган пропустили да имају у виду чињеницу да је тужилац пре доношења првостепеног решења завршио последипломске студије и одбранио магистарску тезу о чему је уверење доставио Пореској управи-Филијали Смедеревска Паланка у другој половини децембра 2006. године, а с обзиром на коју чињеницу тужиоцу припада друго звање, најмање звање самосталног саветника, односно VII платна група и виши коефицијент, зато што предмет управног поступка у конкретном случају није било распоређивање тужиоца на радно место разврстано у звање саветника у складу са одредбама чл. 35. став 2. и 3. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 81/05 и 83/05) будући да је то решење од 25.07.2006. године постало коначно, при чему је и донето пре него што је тужилац завршио последипломске студије, већ је предмет управног поступка била оцена законитости првостепеног решења од 03.01.2007. године којим је одређена платна група, платни разред и висина коефицијента одговарајућа за радно место и звање тужиоца према решењу о распоређивању број: 112-2147/06-05 од 25.07.2006. године, због чега је тужени правилно оценио неоснованим наводе жалбе тужиоца којима оспорава платну групу, платни разред и висину коефицијента, позивањем на промењене околности које су наступиле након доношење решења о распоређивању. Из ових разлога нису основани ни наводи тужбе да су решење о звању и решење о одређивању висине коефицијента донети под истим бројем 2147, што представља доказ да је првостепени орган на дан 03.01.2007. године имао сазнања о одбрани магистарске тезе који доказ је тужилац доставио Филијали Смедеревска Паланка у другој половини децембра 2006. године, а ово стога што је решење о распоређивању тужиоца донето под бројем: ... дана 25.07.2006. године, а решење о одређивању коефицијента под бројем: ... од 03.01.2007. године, те дакле означена решења нису донета под истим бројем, нити је време сазнања првостепеног органа о завршеним последипломским студијама тужиоца од значаја за поступање првостепеног органа у предмету сврставања радног места тужиоца (разврстаног у звање саветника) у

одговарајућу платну групу и платни разред уз одређивање висине припадајућег коефицијента за обрачун и исплату плате.

Суд је ценио и све остале наводе тужиоца истакнуте у тужби, али је, имајући у виду све напред наведено, нашао да су ти наводи неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд је нашао да није основан, будући да је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Следом изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.12.2014. године, 4 У. 7734/13

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/АМ